สมรรถนะการพยาบาลสาธารณภัยของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงาน โรงพยาบาลแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร

เสาวลักษณ์ ทำมาก
ยุพา วงศ์รสไตร
บุญทิวา สู่วิทย์
ขจี พงศธรวิบูลย์
พิสมัย พิทักษาวรากร
นาวิน สุรภักดี
ปราโมทย์ ภาภักดี

บทคัดย่อ

การพยาบาลสาธารณภัยเป็นการดูแลผู้ประสบภัยหมู่มากพร้อมๆกัน พยาบาลต้องมีสมรรถนะด้านความรู้ทักษะในการช่วยเหลือผู้บาดเจ็บในภาวะวิกฤตได้อย่างเหมาะสม การวิจัยเชิงบรรยายนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถนะการพยาบาลสาธารณภัยของพยาบาลวิชาชีพ จำนวน 293 คนที่ปฏิบัติงานในแผนกอุบัติเหตุฉุกเฉิน ผู้ป่วยในและผู้ป่วยนอกของโรงพยาบาลแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร เครื่องมือวิจัยคือแบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้สมรรถนะการพยาบาลสาธารณภัยของพยาบาลวิชาชีพ ตรวจสอบดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา ค่าความสอดคล้องเท่ากับ 1 ความเที่ยงแบบสัมประสิทธ์แอลฟ่าคอนบราคเท่ากับ .90 เก็บข้อมูลโดยสอบถามกลุ่มตัวอย่าง 3 แผนก วิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way ANOVA)

ผลการศึกษาพบว่า สมรรถนะการพยาบาลสาธารณภัยของพยาบาลวิชาชีพโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.12, S.D = .51) สมรรถนะที่อยู่ในระดับสูงได้แก่สมรรถนะด้านความร่วมมือ ($\bar{X}$ = 3.47, S.D =.67) รองลงมาคือด้านวัฒนธรรม ($\bar{X}$ = 3.40, S.D =.67) และด้านที่มีระดับสมรรถนะน้อยที่สุดคือ ด้านการวิเคราะห์ปัญหาและแก้ปัญหา ($\bar{X}$ =2.84, S.D =.72) นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของสมรรถนะการพยาบาลสาธารณภัย แบ่งตามแผนก พบว่า พยาบาลที่มีประสบการณ์การพยาบาลสาธารณภัยและได้รับการอบรมเพิ่มเติมที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะการพยาบาลสาธารณภัยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนพยาบาลที่ปฏิบัติงานในแผนกที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะการพยาบาลสาธารณภัยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ดังนั้น การพัฒนาสมรรถนะการพยาบาลสาธารณภัยอย่างต่อเนื่องมีความจำเป็นมาก โดยมีการจัดอบรมให้ ความรู้เพิ่มเติมให้แก่บุคลากรด้านการพยาบาลสาธารณภัยภายใต้บริบทของโรงพยาบาล การจัดทำแผนสาธารณภัย และมีการซ้อมแผนสาธารณภัยที่เกิดบ่อยในเขตกรุงเทพมหานครอย่างต่อเนื่องทุกปี